

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

- 17266** *Real decreto lei 38/2020, do 29 de decembro, polo que se adoptan medidas de adaptación á situación de Estado terceiro do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte tras a finalización do período transitorio previsto no Acordo sobre a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea e da Comunidade Europea da Enerxía Atómica, do 31 de xaneiro de 2020.*

I

O Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte (no sucesivo, «O Reino Unido») deixou de ser Estado membro da Unión Europea e pasou a ter a consideración de terceiro país o 31 de xaneiro de 2020, tras a ratificación do Acordo sobre a retirada do Reino Unido da Unión Europea e da Comunidade Europea da Enerxía Atómica (no sucesivo, «Acordo de retirada»).

O Acordo de retirada entrou en vigor o día seguinte. O seu principal obxectivo é garantir unha retirada ordenada do Reino Unido e proporcionar seguridade xurídica aos cidadáns, operadores económicos e administracións da Unión Europea e do Reino Unido. O Acordo de retirada ofrece protección aos cidadáns da Unión Europea e aos nacionais do Reino Unido que exercen os seus dereitos ao abeiro do ordenamento xurídico da Unión antes do 31 de decembro de 2020, e inclúe tres protocolos con disposicións específicas relativas a Xibraltar, a Irlanda/Irlanda do Norte e ás zonas de soberanía en Chipre.

O Acordo de retirada prevía un período transitorio desde a súa entrada en vigor até o 31 de decembro de 2020, durante o cal o dereito da Unión seguiu aplicándose no e ao Reino Unido, con determinadas excepcións. A súa finalidade principal era ofrecer un prazo para a preparación dos cidadáns, dos actores económicos e das administracións á nova situación, así como proporcionar un marco de estabilidade para a negociación dun acordo sobre a relación futura entre a Unión Europea e o Reino Unido.

As negociacións do dito acordo iniciáronse formalmente o 2 de marzo de 2020 e culminaron o pasado 24 de decembro, tras alcanzarse un compromiso sobre un acordo de comercio e cooperación, un acordo sobre seguridade da información e un acordo relativo á cooperación sobre usos pacíficos da enerxía nuclear entre a Unión Europea e O Reino Unido.

Desde o inicio das negociacións, dada a incerteza sobre o resultado e o cambio substancial que supón que o Reino Unido pasase a ser Estado terceiro, o Consello Europeo viña trasladando á Comisión e aos Estados membros a necesidade de asegurar unha adecuada preparación para as consecuencias da retirada do Reino Unido en todos os ámbitos e para todos os escenarios.

A Comisión presentou o 9 de xullo de 2020 unha comunicación sobre preparativos para o final do período transitorio e fixo públicas máis de oitenta comunicacións preparatorias sobre materias moi diversas. En todas elas, a Comisión refírese a aquelas materias en que se producirán cambios a partir do 1 de xaneiro de 2021.

Nas ditas comunicacións, a Comisión solicita aos Estados membros, ás empresas e á cidadanía que realicen tamén, no ámbito das súas respectivas competencias e responsabilidades, unha preparación fronte ás consecuencias que inevitablemente comportará o fin do período transitorio previsto no Acordo de retirada, tras o cal O Reino Unido deixará de participar no mercado único e na unión alfandegueira da Unión Europea, así como nas políticas e programas da Unión, e de beneficiarse dos acordos internacionais da Unión.

No marco da Unión Europea tamén se adoptaron regulamentos de continxencia sobre transporte aéreo, transporte ferroviario, transporte por estrada e pesca, cuxa finalidade é

evitar trastornos que poidan supor prexuízos graves para os intereses da Unión Europea, no caso de que finalice o período transitorio sen que se alcanzase un acordo sobre a relación futura entre a Unión Europea e O Reino Unido que poida entrar en vigor o 1 de xaneiro.

II

Desde o momento en que O Reino Unido comunicou a súa decisión de abandonar a Unión Europea, o Goberno estableceu un sistema de coordinación interministerial e coas administracións territoriais de información e traballo sobre o Brexit, a través da Comisión Interministerial para o Seguimento da Retirada do Reino Unido da Unión Europea e os grupos de traballo dependentes.

Como resultado dos traballos desenvolvidos no ámbito normativo para tal efecto, xa en 2019 o Goberno aprobou o Real decreto lei 5/2019, do 1 de marzo, polo que se adoptan medidas de continxencia ante a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea sen terse alcanzado o acordo previsto no artigo 50 do Tratado da Unión Europea.

A norma sometía na súa disposición derradeira sexta a súa entrada en vigor ao momento en que os tratados da Unión Europea deixasen de aplicarse ao Reino Unido de conformidade co disposto no artigo 50.3 do Tratado da Unión Europea. Non obstante, no marco das negociacións iniciadas entre o Reino Unido e a Unión Europea, prevía, así mesmo, que non entraría en vigor no caso de que, previamente á dita data, entrase en vigor un acordo de retirada formalizado entre a Unión Europea e o Reino Unido, de conformidade co artigo 50.2 do Tratado da Unión Europea, como finalmente ocorreu, polo que a dita norma, publicada no BOE do 2 de marzo de 2019, nunca entrou en vigor.

Por isto, desde a entrada en vigor do Acordo de retirada viñéronse desenvolvendo labores de preparación para a fin do período transitorio. Nos últimos meses intensificáronse, ademais, os labores de preparación fronte a un escenario de fin do período transitorio sen acordo sobre a relación futura entre a Unión Europea e o Reino Unido.

As comunidades autónomas foron consultadas a través da Conferencia de Asuntos Relacionados coa Unión Europea e creouse un sistema de coordinación interadministrativo mediante puntos focais para facilitar o fluxo de información.

O plan de medidas de adaptación do Goberno persegue minimizar, con carácter unilateral e temporal, e en ámbitos limitados, algúns dos efectos negativos producidos pola retirada do Reino Unido da Unión Europea. Para isto articuláronse tres liñas de actuación: normativa, loxística e de comunicación.

III

Polo que se refire ás actuacións de carácter normativo, e en liña coas orientacións contidas nas comunicacións coa Comisión Europea, as medidas de adaptación adoptadas a todos os niveis deben aterse a un conxunto de principios.

Deben ser de carácter temporal, conforme prazos que poden variar en función do sector específico de que se trate. Deben respectar a repartición de competencias establecida polos tratados e deben ser compatibles co dereito da Unión Europea.

No marco destas directrices, as medidas recollidas no presente real decreto lei oriéntanse a tutelar os intereses de cidadáns e operadores económicos que poden verse afectados pola fin do período transitorio ao pasar O Reino Unido a ser un Estado terceiro para todos os efectos.

Estas diríxense a contrarrestar, na medida do posible, e dentro daqueles ámbitos de competencia estatal que se xulgan indispensables, os efectos indeseados derivados da fin do período transitorio.

Non obstante, débese subliñar que se trata de medidas de carácter temporal, cuxa vixencia cesará cando transcorra o prazo que en cada caso se indica, ou antes, se se adoptan, a nivel interno ou internacional, os instrumentos chamados a regular, con carácter permanente, as relacións co Reino Unido nas materias recollidas na presente norma.

Adicionalmente, cando así se establecese, o mantemento no tempo das situacións xurídicas que o real decreto lei regula supeditase ao outorgamento dun tratamento recíproco polas autoridades do Reino Unido. Esta condición de reciprocidade deberá verificarse necesariamente nun momento posterior á entrada en vigor deste real decreto lei, a través dos mecanismos singularmente habilitados para o efecto.

IV

O capítulo I, titulado «Disposicións xerais», regula o obxecto da norma, a normativa aplicable e o carácter temporal das medidas establecidas, cando así se establecese, habilitando a posibilidade de prórroga, así como o mecanismo de reciprocidade exigible para algunhas das medidas.

Neste sentido, prevese, dun lado, que aquelas medidas suxeitas a un prazo de vixencia deixarán de estar en vigor polo simple transcurso do devandito prazo, salvo que o Goberno as prorrogue. Por outro lado, algunhas das medidas reguladas no real decreto lei serán suspendidas polo Goberno unha vez transcorrido un prazo mínimo de dous meses desde a súa entrada en vigor, se as autoridades británicas competentes non conceden un tratamento equivalente ás persoas físicas ou xurídicas de nacionalidade española en cada un dos ámbitos afectados.

O capítulo II establece as normas aplicables ás «Relacións profesionais e laborais» e divídese en cinco seccións. A sección 1.ª, «Profesións e función pública», regula o acceso e exercicio de profesión, e as normas aplicables ao acceso e mantemento da condición de empregados públicos dos nacionais do Reino Unido ao servizo das administracións públicas españolas.

O artigo 4 aborda diversas situacións relacionadas co acceso e exercicio de profesións para as cales se obtívase, ou queira obterse, o recoñecemento de cualificacións profesionais, suxeitando o réxime recollido ao principio de reciprocidade na maioría dos supostos.

Neste artigo regúlase o réxime aplicable aos nacionais do Reino Unido que exercen permanentemente unha profesión ou actividade profesional para cuxo acceso e exercicio se exixa ser nacional dun Estado membro, así como o dereito a participar na realización das probas de aptitude para o acceso ao exercicio de determinadas profesións, sen necesidade de solicitar o trámite de dispensa de nacionalidade cando este for exigible e sempre e cando estas se convocasen con anterioridade á fin de 2020.

Este artigo prolonga a aplicación do réxime xurídico vixente para as solicitudes de recoñecemento de cualificacións profesionais obtidas no Reino Unido ou en calquera outro Estado membro que presenten nacionais do Reino Unido ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei ou dentro dos cinco anos seguintes, sempre que a admisión ao inicio dos estudos ou actividades que conduzan á súa obtención se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.

O mesmo se establece para as solicitudes de recoñecemento de cualificacións profesionais obtidas por españois ou por nacionais doutro Estado membro no Reino Unido que sexan presentadas ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei ou dentro dos cinco anos seguintes, sempre que a admisión ao inicio dos estudos ou actividades que conduzan á súa obtención se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.

Regúlase, así mesmo, neste precepto o réxime aplicable aos títulos de formación de recoñecemento automático, a quen se encontre exercendo en España unha profesión ou actividade profesional de maneira temporal ou ocasional, ás sociedades profesionais e aos auditores de contas e sociedades de auditoría inscritos no Rexistro Oficial de Auditoría de Contas.

O artigo 5 aborda a situación dos nacionais do Reino Unido que accedesen á condición de empregados públicos, e as súas posibilidades de participación en procesos selectivos para o acceso á función pública.

A sección 2.ª, titulada «Relacións laborais», contén dous artigos, un sobre réxime transitorio aplicable en relación cos traballadores desprazados temporalmente no marco

dunha prestación de servizos e outro sobre comités de empresa europeos en empresas ou grupos de empresas de dimensión comunitaria.

En materia de desprazamento de traballadores, debe terse en conta que a normativa comunitaria sobre desprazamento de traballadores –Directiva 96/71/EC do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 1996, sobre o desprazamento de traballadores efectuado no marco dunha prestación de servizos – palía os efectos indesexados que, sobre a libre competencia (*dumping* social) e a protección dos dereitos dos traballadores, pode ter o exercicio da liberdade de prestación de servizos por empresas da Unión Europea a través de traballadores desprazados a outros Estados membros da Unión Europea.

Esta normativa, por tanto, unicamente ten sentido cando existe a dita libre prestación de servizos entre países, normalmente recoñecida no marco de acordos comerciais multilaterais ou bilaterais.

Neste sentido, o documento preparatorio da Comisión Europea do 6 de outubro de 2020 sobre desprazamento de traballadores establece que, a partir do 1 de xaneiro de 2021, os traballadores de empresas do Reino Unido ou da Unión Europea que xa se encontrasen desprazados no territorio da Unión Europea ou do Reino Unido, respectivamente, deixarán de estar comprendidos no ámbito de aplicación da Directiva 96/71/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 1996.

Isto supón que o seu dereito a seguir prestando servizos, unha vez concluído o período transitorio, dependerá, para os traballadores desprazados ao Reino Unido, da lexislación nacional do Reino Unido, e para os traballadores desprazados á Unión Europea, da lexislación da Unión Europea e o dereito nacional dos Estados membros da Unión Europea, sen que, con carácter xeral, os traballadores desprazados sexan considerados beneficiarios do Acordo de retirada.

Neste sentido, os traballadores desprazados a España por unha empresa establecida no Reino Unido antes do 31 de decembro de 2020 poderán, a partir do 1 de xaneiro de 2021, permanecer en España e continuar prestando os seus servizos sen a obtención dunha autorización previa para residir e traballar, con base no disposto no artigo 6 deste real decreto lei sempre e cando o Reino Unido conceda un tratamento similar aos traballadores desprazados no Reino Unido por unha empresa establecida en España. Non obstante, en caso de que sexa necesaria unha extensión da duración de desprazamento inicialmente prevista e comunicada á autoridade laboral, será preciso solicitar a correspondente autorización de residencia e traballo sen que sexa de aplicación a situación nacional de emprego, e non será exigible a obtención de visado.

Os traballadores de empresas establecidas no Reino Unido que sexan desprazados a España a partir do 1 de xaneiro de 2021 deberán obter os preceptivos visados ou autorizacións de residencia e traballo previstas na normativa de estranxeiría española sen prexuízo dos compromisos que se asuman no marco dun eventual acordo en materia comercial.

Con respecto aos comités de empresa europeos, a Comunicación da Comisión Europea do 21 de abril de 2020 («*Notice to stakeholders withdrawal of the United Kingdom and EU rules on European Works Councils*»), sinala que «Unha vez finalizado o período de transición, as normas no ámbito da información e a consulta dos traballadores a nivel transnacional establecidas na Directiva 2009/38/CE xa non se aplicarán ao Reino Unido». «En consecuencia, en caso de que os limiares pertinentes xa non se cumpran ao final do período de transición, un comité de empresa europeo, aínda que xa estea xa establecido, deixará de estar suxeito aos dereitos e obrigacións derivados da aplicación da Directiva 2009/38/CE. Este comité de empresa poderá seguir funcionando en virtude da lexislación nacional pertinente».

A sección 3.ª aborda o exercicio de actividades de investigación e innovación nun único artigo, o 8, que permite aos nacionais do Reino Unido, que en 31 de decembro de 2020 estean exercendo en España estas actividades poder continuar exercéndoas nos mesmos termos en que o teñan recoñecido, e seralles de aplicación a lexislación española

vixente, sempre e cando se recoñeza un tratamento recíproco aos nacionais españois por parte das autoridades británicas competentes.

A sección 4.ª, titulada «Seguridade Social», contén, nun único artigo, o artigo 9, as regras para a determinación da lexislación aplicable nos mesmos termos establecidos con anterioridade á data de retirada do Reino Unido da Unión Europea. Isto permitirá a España seguir aplicando estas mesmas regras a aquelas persoas suxeitas á lexislación de seguridade social británica, sempre que o Reino Unido actúe con reciprocidade con respecto a aquelas persoas que están suxeitas á lexislación de seguridade social española.

Na sección 5.ª, o artigo 10 regula medidas que teñen como obxecto que os nacionais do Reino Unido poidan acceder ás prestacións por desemprego polos períodos cotizados até o 31 de decembro de 2020 (finalización do período transitorio), en calquera Estado membro da Unión Europea incluídos os períodos cotizados no Reino Unido, sempre que as últimas cotizacións se realizasen en España e se manteña o dereito a residir legalmente en España.

Coas medidas incluídas neste artigo tamén se pretende que os nacionais da Unión Europea poidan acceder ás prestacións por desemprego polos períodos cotizados no Reino Unido antes da finalización do período transitorio sempre que as últimas cotizacións se realizasen en España.

Por outra parte, no número 3 deste artigo 10 incluíuse unha medida específica co obxectivo de manter os dereitos en materia de prestacións por desemprego dos traballadores fronteirizos que se trasladan diariamente a traballar a Xibraltar, que poderán acceder ás ditas prestacións, até o 31 de decembro de 2022, nos termos previstos neste precepto.

Esta medida xustifícase nun contexto dunha elevada taxa de desemprego na Comarca do Campo de Xibraltar e duns traballadores fronteirizos non cubertos polo Acordo de retirada que poderían deixar de estar protexidos ao deixárense de aplicar os regulamentos comunitarios de coordinación. Trataríase dunha medida que se aplicaría sen a existencia do requisito de reciprocidade debido ás peculiaridades existentes nos traballadores fronteirizos da comarca do Campo de Xibraltar.

O capítulo III contén, por unha parte, no artigo 11, as regras aplicables á prestación da asistencia sanitaria na falta de instrumento internacional expreso, bilateral ou multilateral, e estas artículanse arredor de dous principios básicos: continuidade e reciprocidade.

Así, prevése expresamente que, desde a entrada en vigor do real decreto lei, e até o 30 de xuño de 2021, España continuará prestando asistencia sanitaria nos mesmos termos e coas mesmas condicións establecidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, sempre e cando o Reino Unido garanta estas mesmas condicións a aquelas persoas que teñan dereito a recibir asistencia sanitaria con cargo a España.

Así mesmo, co fin de asegurar a correcta prestación da asistencia sanitaria, aclárase a validez das tarxetas sanitarias expedidas, así como aqueles documentos que deberán ser achegados na falta destas para poder obter a asistencia sanitaria en España; indícanse as características do procedemento de facturación e reembolso, e atribúese ao Instituto Nacional da Seguridade Social e ao Instituto Social da Mariña a competencia para a xestión dos procedementos que deriven do aquí previsto.

Pola súa parte, o artigo 12 prevé o réxime aplicable aos alumnos e alumnas procedentes dos sistemas educativos do Reino Unido, que poderán seguir acolléndose aos procedementos de acceso á Universidade española para o curso 2021-2022 nos mesmos termos previstos para os alumnos procedentes de sistemas educativos de Estados membros da Unión Europea, sempre que cumpran os requisitos académicos exixidos nos seus sistemas educativos para accederen ás súas universidades.

O capítulo IV, titulado «Actividades económicas», subdivídese en 3 seccións.

Na sección 1.ª, o artigo 13 establece un marco para garantir a continuidade dos contratos de servizos financeiros prestados en España por entidades financeiras establecidas no Reino Unido. A fin do período transitorio establecido no Acordo de retirada entre o Reino Unido e a Unión Europea podería ter impacto sobre o sistema financeiro español á vista da importancia de Londres como centro financeiro global. Para evitar que

o incremento da incerteza e a perda do acceso ao mercado europeo poidan afectar a estabilidade financeira ou chegar a prexudicar os clientes dos servizos financeiros, inclúese unha sección con medidas de adaptación relacionadas cos servizos financeiros.

A perda do pasaporte comunitario implica que as entidades financeiras establecidas no Reino Unido terán que se adaptar aos réximes de terceiros países para seguir prestando servizos en España, incluíndo aqueles servizos que resulten de contratos subscritos con anterioridade, pero con vencemento posterior ao 1 de xaneiro de 2021.

Co obxectivo de reforzar a seguridade xurídica, a protección do cliente e evitar calquera risco para a estabilidade financeira, o artigo 13 garante que a vixencia dos contratos non se vexa afectada polo fin do período transitorio. Ademais, establécese un réxime temporal para garantir que a adaptación aos réximes de terceiros países non implique unha interrupción na prestación de servizos asociados aos ditos contratos ou, alternativamente, facilitar a terminación dos contratos se a entidade non desexa continuar coa súa actividade en España. O réxime temporal habilítase para as actividades suxeitas a autorización. As actividades vinculadas á xestión dos contratos de prestación de servizos financeiros que non requiran autorización poderán seguir realizándose sen necesidade de acollerse ao réxime temporal.

A sección 2.ª regula, no artigo 14, a situación en que quedan os operadores económicos do Reino Unido no que se refire aos procedementos de contratación pública. Esta regulación ten como obxectivo prover seguridade xurídica e non prexudicar aqueles operadores económicos que participaron en procedementos de contratación pública iniciados de maneira previa á finalización do período transitorio establecido no Acordo de retirada do Reino Unido da Unión Europea. De conformidade con este acordo, nestes casos os operadores económicos británicos terán a mesma consideración que as empresas pertencentes a Estados membros da Unión Europea. Tal situación é, ademais, coherente co dereito transitorio que rexeu a contratación pública en España. Non obstante, no caso dos procedementos negociados sen publicidade, óptase por recoller a redacción establecida polo propio Acordo de retirada, de cara a determinar a data de inicio destes procedementos de contratación.

A sección 3.ª regula o réxime aplicable a distintas autorizacións e licenzas. Neste sentido, o obxecto do artigo 15 é encontrar unha alternativa adecuada aos cidadáns residentes en España e titulares dun permiso de condución británico que actualmente é válido para conducir no noso país, ao se tratar dun permiso expedido por un Estado membro da Unión Europea, pero que deixará de selo coa retirada do Reino Unido da Unión Europea.

Por esta razón, fíxase un período transitorio de seis meses, durante o cal os titulares dun permiso de condución expedido polas autoridades británicas, que obtivesen a residencia en España, poderán seguir conducindo no noso país a pesar da retirada do Reino Unido da Unión Europea, transcorrido o cal, aplicaráselles a normativa española prevista para os permisos de condución expedidos por países terceiros, e será necesaria a troca do permiso polo correspondente español para seguir conducindo no noso país.

Pola súa parte, o artigo 16 declara válidas aquelas autorizacións de importación e exportación para material de defensa previas ao 1 de xaneiro de 2021 cuxa orixe e destino é o Reino Unido que se encontren en vigor na data de finalización do período transitorio, en aplicación do artigo 2 do Regulamento de control do comercio exterior de material de defensa, doutro material e de produtos e tecnoloxías de dobre uso, aprobado polo Real decreto 679/2014, do 1 de agosto.

Para os produtos e tecnoloxías de dobre uso, declara igualmente válidas as autorizacións de transferencias intracomunitarias que se encontren en vigor na data de finalización do período transitorio, en aplicación do artigo 22 do Regulamento (CE) n.º 428/2009 do Consello, do 5 de maio, polo que se establece un réxime comunitario de control das exportacións, a transferencia, a corretaxe e o tránsito de produtos de dobre uso. Unha vez finalizado o período de transición, as novas exportacións de produtos e tecnoloxía de dobre uso poderán acollerse ao descrito na Autorización Xeral EU001 en aplicación do artigo 25 do Regulamento de control do comercio exterior de material de

defensa, doutro material e de produtos e tecnoloxías de dobre uso, e do artigo 9 do Regulamento (CE) n.º 428/2009 do Consello, do 5 de maio de 2009. En caso contrario, necesitarán da correspondente licenza de exportación de acordo co artigo 3 e co anexo I do Regulamento (CE) n.º 428/2009.

En canto ao contido do artigo 17 e dado que as autorizacións e consentimentos previos de transferencias de armas, explosivos, artigos pirotécnicos e cartucharía, expedidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, cumpren cos requisitos e condicións de seguridade, ao ter sido verificados os provedores e os destinatarios, considérase adecuado permitir o mantemento das autorizacións até a súa expiración, sempre e cando exista unha reciprocidade por parte das autoridades do Reino Unido.

Así mesmo, advírtese que as tarxetas europeas de armas de fogo expedidas polo Reino Unido e España perderán a súa validez a partir do 1 de xaneiro de 2021. Por último, especifícase que todo explosivo ou artigo pirotécnico en cuxo procedemento de avaliación da conformidade participase un organismo notificado do Reino Unido, a partir da data de retirada do Reino Unido da Unión Europea, non poderá pórse no mercado.

Por último, o artigo 18 garante que as autorizacións de traslados de residuos que teñan a súa orixe ou destino no Reino Unido, expedidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021 polas comunidades autónomas, terán validez até a data de expiración do prazo fixado nas ditas autorizacións.

O capítulo V contén un único artigo relativo aos servizos aeroportuarios.

Con respecto aos servizos aeroportuarios, a saída do Reino Unido da Unión Europea ten un importante efecto nas prestacións públicas que cobra Aena S.M.E., S.A., por canto a estrutura tarifaria prevista na Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, prevé diferentes niveis tarifarios en función de se o país de destino do viaxeiro se encontra no Espazo Económico Europeo ou non.

O importe concreto de cada unha das tarifas que se van aplicar, por outra parte, establécese anualmente tras un proceso de consultas entre o xestor das infraestruturas e os seus usuarios (principais asociacións de compañías representativas dos intereses do sector), con vixencia anual e que entran en vigor o 1 de marzo de cada ano. Este proceso de consultas non é optativo, senón que a normativa europea de aplicación o configura como necesario antes de modificar a estrutura ou os niveis tarifarios aplicables.

A fin do período transitorio significaría que as tarifas aplicables aos pasaxeiros con destino ao Reino Unido cambiarían de importe de forma automática a partir de xaneiro, sen que o dito cambio fose obxecto de consulta e acordo entre as partes interesadas.

Co fin de poder graduar o efecto deste cambio e minimizar o impacto negativo que tería sobre a chegada de pasaxeiros británicos a España, sobre as compañías aéreas, e sobre os usuarios do transporte e a propia Aena S.M.E., S.A., o artigo 19 prevé a continuidade do réxime tarifario aplicable actualmente até que os usuarios dos aeroportos e o xestor das infraestruturas decidan o contrario.

O real decreto lei péchase cunha parte final, que inclúe as disposicións adicionais e derradeiras necesarias para completar a regulación, así como unha disposición transitoria e unha disposición derogatoria.

A disposición adicional primeira, tendo en conta as implicacións da retirada do Reino Unido para as relacións comerciais con ese Estado, e a necesidade de apoiar as empresas españolas neste contexto, autoriza a ICEX España Exportación e Investimentos, E.P.E., M.P., para convocar oito prazas de persoal laboral, do grupo profesional técnico, adicionais ás correspondentes á súa taxa de reposición de efectivos, que resultan necesarias para reforzar tanto a actividade do ICEX en España, como na Oficina Comercial en Londres.

De forma análoga, a disposición adicional segunda autoriza unha oferta de emprego adicional de cincuenta e seis prazas para as autoridades portuarias, co fin de garantir a seguridade nas operacións portuarias, tanto para efectos de solicitar a documentación correspondente e específica, como do control de pasaxes en liñas regulares ou o control das mercadorías.

A disposición adicional terceira establece que non se requirirá a apostila do Convenio da Haia para as homologacións, declaracións de equivalencia e validación de títulos e estudos que fosen presentadas antes do 1 de xullo de 2021.

De acordo coa disposición adicional cuarta, nos supostos en que sexa preciso subscribir contratos no ámbito do sector público para facer efectivas as medidas contidas no presente real decreto lei ou para adaptar a situación ás consecuencias da retirada do Reino Unido da Unión Europea, poderán resultar de aplicación os artigos 119 e 120 da Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, nos termos establecidos nas ditas disposicións.

A disposición adicional quinta prevé que as medidas recollidas neste real decreto lei se financiarán de conformidade co previsto na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, dentro das dispoñibilidades orzamentarias.

Por outra banda, este real decreto lei inclúe unha disposición adicional sexta mediante a cal se prorroga a vixencia do Real decreto 231/2020, do 4 de febreiro, polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para 2020, durante o período necesario para garantir a continuidade dos traballos da mesa de diálogo social na busca, un ano máis, dun incremento pactado do salario mínimo interprofesional.

Neste sentido, e sen prexuízo do previsto no artigo 27.1 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2015, do 23 de outubro, acerca da consulta previa coas organizacións sindicais e asociacións empresariais máis representativas, enténdese preciso garantir a efectiva participación dos axentes sociais na fixación do salario mínimo interprofesional, nun contexto social e económico de especial dificultade, dando así continuidade á senda de crecemento desta variable en cumprimento dos compromisos asumidos no ámbito europeo e internacional.

Dado que o citado Real decreto 231/2020, do 4 de febreiro, deixará de producir efectos o próximo 31 de decembro, concorren razóns de extraordinaria e urxente necesidade que fan ineludible manter transitoriamente a súa vixencia a partir do 1 de xaneiro. Garántese, deste xeito, a seguridade xurídica e dáse continuidade á función do salario mínimo interprofesional de servir de chan ou garantía salarial mínima para as persoas traballadoras.

Esta disposición supón unha prórroga do vixente salario mínimo interprofesional de carácter temporal, mentres non se aprobe o real decreto que o fixe para o ano 2021, no marco do diálogo social e de acordo co previsto no artigo 27 do Estatuto dos traballadores, segundo o cal este tipo de salario debe ter en conta o índice de prezos de consumo, a produtividade media nacional, o incremento da participación do traballo na renda nacional e a conxuntura económica xeral.

Por razóns de seguridade xurídica inclúese unha disposición transitoria para aquelas persoas ás cales, antes da finalización do período transitorio, se lles autorizase o desprazamento ao Reino Unido, conservando o seu dereito a prestación durante tres meses, e na data de finalización do período transitorio non esgotasen o período autorizado (sen considerar neste caso a prórroga da exportación até os seis meses que prevén os regulamentos comunitarios), dado que estas persoas xa se terían inscrito nos servizos de emprego británicos e soamente deberían estes manter a súa inscrición até o final da exportación autorizada.

Así mesmo, inclúese unha disposición derogatoria que derroga expresamente o Real decreto lei 5/2019, do 1 de marzo, polo que se adoptan medidas de continxencia ante a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea sen terse alcanzado o acordo previsto no artigo 50 do Tratado da Unión Europea, o cal foi publicado no BOE n.º 53, do 2 de marzo de 2019, pero nunca entrou en vigor en virtude do disposto na súa disposición derradeira sexta.

A disposición derradeira primeira introduce determinadas modificacións na Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea. En primeiro lugar, modifícase o artigo 59 suprimindo determinadas condicións e previsións que no momento actual non encontran xustificación no ámbito da seguridade aérea, tales como a nacionalidade ou o disfrute de dereitos civís dunha figura cuxa designación corresponde e é responsabilidade unicamente dos operadores aéreos españois, de acordo co disposto pola normativa europea. En

segundo lugar, modifícase o artigo 88 da citada lei, deseñando un sistema en que se dea unha autorización por un tempo a un operador aéreo para realizar unha serie de voos cunhas condicións determinadas, sen requirir unha autorización en cada voo. Dado o grao de confianza nos sistemas de avaliación da seguridade operacional que se estableceu nos últimos anos a nivel europeo considérase que non é necesario, como norma xeral, unha aprobación dos servizos aéreos voo a voo, senón que esta aprobación, necesaria para regular as operacións realizadas por operadores estranxeiros en defensa da soberanía nacional, pode adoptar outras modalidades máis globais e áxiles, cuestión que cobra especial relevancia tendo en conta o importante número de operacións aéreas que se desenvolven no noso país co Reino Unido.

A disposición derradeira segunda introduce unha modificación no Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante. Modifícase a definición n.º 22 do anexo II sobre servizos marítimos das autopistas do mar e inclúense os portos do Reino Unido na cualificación, de forma que a partir do 1 de xaneiro de 2021 os seus tráfico poidan seguir mantendo esta consideración. Así, os servizos portuarios á pasaxe e de manipulación de mercadorías co Reino Unido poderán ser prestados polas navieiras en réxime de autoprestación utilizando tamén persoal propio en terra, mantendo a competitividade destes servizos co Reino Unido.

Pola súa parte, a disposición derradeira terceira determina que as disposicións regulamentarias que resulten modificadas pola presente norma poderán, pola súa vez, ser modificadas por normas de rango regulamentario.

A disposición derradeira cuarta contén os títulos competenciais estatais, con especificación dos preceptos concretos que se ditan ao abeiro das mencionadas habilitacións.

A disposición derradeira quinta autoriza o Goberno e as persoas titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, para ditaren cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto neste real decreto lei. Así mesmo, autoriza o Goberno para prorrogar mediante real decreto os prazos nel establecidos, e declara *ex lege*, para os efectos do artigo 27 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno, a urxencia na tramitación dos proxectos de disposicións xerais que teñan por obxecto o desenvolvemento do real decreto lei, dando conta ao Consello de Ministros. Nese acordo de toma de coñecemento, o Consello de Ministros establecerá, se for o caso, o prazo en que haberá de emitir o ditame do Consello de Estado, cando resulte preceptivo. Os restantes ditames preceptivos deberán emitilos os órganos consultivos correspondentes polo procedemento de urxencia regulado para cada un deles.

Por último, a disposición derradeira sexta establece a entrada en vigor do presente Real decreto lei o día 1 de xaneiro de 2021. Non obstante, exceptúase a entrada en vigor dos artigos 4, 9, 11 e do número 2 do artigo 14 no caso de que o 1 de xaneiro de 2021 entrase en vigor un acordo de relación futura entre a Unión Europea e o Reino Unido que recolla expresamente as previsións establecidas nos ditos artigos.

Así mesmo, prevese que estes artigos entrarán en vigor igualmente se o dito acordo foi obxecto de aplicación provisional e perdeu a súa vixencia ao non ser ratificado por calquera das partes, e que perderán a súa vixencia se en calquera momento posterior ao día 1 de xaneiro de 2021 entra en vigor un acordo de relación futura que recolla expresamente as previsións establecidas neles.

En todo caso, as excepcións previstas en relación cos ditos artigos non serán de aplicación a Xibraltar.

V

Este real decreto lei é coherente cos principios de boa regulación establecidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Do exposto nos números anteriores resulta claro o cumprimento dos principios de necesidade e eficacia. O real decreto lei é, así mesmo, acorde co principio de proporcionalidade, ao conter a regulación imprescindible para a consecución dos obxectivos previamente mencionados, e, igualmente, axústase ao principio de seguridade xurídica.

En canto ao principio de transparencia, non se realizou o trámite de consulta pública previa nin o de audiencia e información pública, tal e como autoriza o artigo 26.11 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno.

VI

O artigo 86 da Constitución permite ao Goberno ditar decretos leis «en caso de extraordinaria e urxente necesidade», sempre que non afecten o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I da Constitución, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.

O real decreto lei constitúe un instrumento constitucionalmente lícito, sempre que, tal como reiteradamente exixiu o noso Tribunal Constitucional (sentenzas 6/1983, do 4 de febreiro, F. 5; 11/2002, do 17 de xaneiro, F. 4; 137/2003, do 3 de xullo, F. 3; 189/2005, do 7 xullo, F. 3; 68/2007, F. 10, e 137/2011, F. 7), o fin que xustifica a lexislación de urxencia sexa solucionar unha situación concreta, dentro dos obxectivos gobernamentais, que por razóns difíciles de prever require unha acción normativa inmediata nun prazo máis breve que o requirido pola vía normal ou polo procedemento de urxencia para a tramitación parlamentaria das leis, máxime cando a determinación do devandito procedemento non depende do Goberno.

Debe quedar, por tanto, acreditada «a existencia dunha necesaria conexión entre a situación de urxencia definida e a medida concreta adoptada para solucionala (SSTC 29/1982, do 31 de maio, FX 3; 182/1997, do 20 de outubro, FX 3, e 137/2003, do 3 de xullo, FX 4)».

A retirada da Unión Europea por parte dun Estado membro invocando o procedemento previsto no artigo 50 do Tratado da Unión Europea constitúe un feito sen precedentes na súa historia. Ademais, ante a inminente fin do período transitorio previsto no Acordo de retirada, resulta necesario adoptar con urxencia as medidas necesarias para minimizar as perturbacións que, necesariamente, comportará a saída do mercado único e da unión alfandegueira.

Neste sentido, en liña coas comunicacións da comisión e co plan de acción adoptado pola Unión Europea, o obxecto do presente real decreto lei é o establecemento das medidas de adaptación, dentro do ámbito de competencias do Estado, imprescindibles para facilitar unha transición á nova situación e, deste modo, contrarrestar, na medida do posible, os efectos indesexados da fin do período transitorio, e tutelar os intereses de cidadáns e operadores económicos que exerceron os seus dereitos ao abeiro das liberdades conferidas polos tratados.

Dada a urxencia requirida na aplicación destas medidas, resulta claro que, de seguirse o procedemento lexislativo ordinario, aínda utilizándose o trámite de urxencia, non se lograría adoptar a tempo estas medidas destinadas a paliar os efectos derivados da retirada tras o período transitorio, pola que os tratados e a totalidade do acervo comunitario deixarán de aplicarse nas relacións co Reino Unido o 1 de xaneiro de 2021.

En canto á prohibición de afectación aos dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I da Constitución, unha moi consolidada doutrina do Tribunal Constitucional interprétaa nos seguintes termos, que resume a STC 139/2016, do 31 de xullo (FX 6):

«1.º O artigo 86.1 CE impide que co decreto lei queden afectados os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I CE, pero este tribunal rexeitou unha interpretación extensiva do devandito límite que suporía o baleiramento da figura do

decreto lei, facéndoo «inservible para regular con maior ou menor incidencia calquera aspecto concernente ás materias incluídas no título I da Constitución».

2.º A cláusula restritiva debe ser entendida de modo que non se reduza á nada a figura do decreto lei, de maneira que o que se prohíbe constitucionalmente é que se regule un réxime xeral destes dereitos, deberes e liberdades ou que vaia en contra do contido ou elementos esenciais dalgúns de tales dereitos (STC 111/1983, do 2 de decembro, FX 8, confirmada por outras posteriores).

3.º O tribunal non debe fixarse unicamente no modo en que se manifesta o principio de reserva de lei nunha determinada materia, senón máis ben debe examinar se existiu «afectación» polo decreto lei dun dereito, deber ou liberdade regulado no título I CE, o que exixirá ter en conta a configuración constitucional do dereito, deber ou liberdade afectado en cada caso e mesmo a súa localización sistemática no texto constitucional e a natureza e alcance da concreta regulación de que se trate (...).»

O presente real decreto lei é respectuoso coa mencionada doutrina do Tribunal Constitucional, dado que non regula o réxime xeral dos dereitos, deberes e liberdades constitucionais, nin vai en contra do seu contido ou elementos esenciais, limitándose a preservar, con carácter temporal, os intereses dos nacionais do Reino Unido residentes en España, así como dos seus familiares. A salvagarda destes intereses concrétese no presente real decreto lei na adopción dunha serie de medidas temporais e, en gran medida, condicionadas a que o Reino Unido garanta, en condicións análogas, a protección dos intereses dos nacionais españois, de acordo co principio de reciprocidade.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta da vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, Relacións coas Cortes e Memoria Democrática, das ministras de Asuntos Exteriores, Unión Europea e Cooperación, de Defensa e de Facenda, dos ministros do Interior e de Transportes, Mobilidade e Axenda Urbana, das ministras de Educación e Formación Profesional, de Traballo e Economía Social, e de Industria, Comercio e Turismo, do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, das ministras de Política Territorial e Función Pública, para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico, de Asuntos Económicos e Transformación Dixital, dos ministros de Sanidade, de Ciencia e Innovación, de Inclusión, Seguridade Social e Migracións, e de Universidades, e logo da deliberación do Consello de Ministros, na súa reunión do día 29 de decembro de 2020,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Constitúe o obxecto deste real decreto lei a adopción de medidas de adaptación do ordenamento xurídico español, co fin de facer fronte ás consecuencias da retirada da Unión Europea do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte (en diante, O Reino Unido), unha vez finalizado o período transitorio previsto no Acordo sobre a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea e da Comunidade Europea da Enerxía Atómica, do 31 de xaneiro de 2020.

Artigo 2. *Normativa aplicable e temporalidade das medidas.*

1. A partir do 1 de xaneiro de 2021, a normativa aplicable aos cidadáns do Reino Unido será a propia dos cidadáns dun Estado terceiro salvo o disposto no Acordo de retirada, no presente real decreto lei e a súa normativa de desenvolvemento, e nos futuros acordos internacionais que poidan celebrar España ou a Unión Europea.

2. As medidas previstas no presente real decreto lei suxeitas a un prazo de vixencia deixarán de estar en vigor polo simple transcurso do devandito prazo, salvo que o Goberno, mediante acordo, o prorrogue.

Artigo 3. *Reciprocidade.*

1. Transcorrido un prazo de dous meses desde a entrada en vigor do presente real decreto lei, serán suspendidas as medidas reguladas nel, cando así se prevexa expresamente, se as autoridades competentes non conceden un tratamento recíproco ás persoas físicas ou xurídicas de nacionalidade española no Reino Unido ou en Xibraltar en cada un dos ámbitos afectados.

2. A suspensión farase efectiva mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do titular do Ministerio de Asuntos Exteriores, Unión Europea e Cooperación, e logo do informe do ministerio competente por razón da materia, no cal se especificará a data efectiva da suspensión.

CAPÍTULO II

Relacións profesionais e laborais

Sección 1.ª *Profesións e función pública*

Artigo 4. *Acceso e exercicio de profesión.*

1. Os nacionais do Reino Unido que, en 31 de decembro de 2020, estean exercendo de forma permanente en España unha profesión ou actividade profesional para cuxo acceso e exercicio se exixa ser nacional dun Estado membro poderán continuar exercéndoa nas mesmas condicións e sen necesidade de realizar trámites adicionais, cumprindo en todo caso co resto de requisitos a que se encontre sometido o seu exercicio.

2. Os nacionais do Reino Unido poderán participar na realización das probas de aptitude para o acceso ao exercicio de determinadas profesións, sen necesidade de solicitar o trámite de dispensa de nacionalidade, naquelas probas de aptitude en que o dito trámite sexa exigible, e sempre que estas se convocasen antes do 1 de xaneiro de 2021.

3. As solicitudes de recoñecemento de cualificacións profesionais obtidas no Reino Unido ou en calquera outro Estado membro que presenten nacionais do Reino Unido ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, así como dentro dos cinco anos seguintes, resolveranse de acordo co réxime xurídico vixente en 31 de decembro de 2020, sempre que a admisión ao inicio dos estudos ou actividades que conduzan á súa obtención se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.

No caso específico das solicitudes de recoñecemento automático de títulos de formación, de conformidade co disposto nos artigos 29 e seguintes do Real decreto 581/2017, do 9 de xuño, polo que se incorpora ao ordenamento xurídico español a Directiva 2013/55/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de novembro de 2013, pola que se modifican a Directiva 2005/36/CE relativa ao recoñecemento de cualificacións profesionais e o Regulamento (UE) n.º 1024/2012 relativo á cooperación administrativa a través do Sistema de información do mercado interior (Regulamento IMI), que sexan presentadas por nacionais do Reino Unido ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, así como dentro dos cinco anos seguintes, poderán ser obxecto do devandito recoñecemento, sempre que a admisión ao inicio dos estudos que conducisen ou conduzan á concesión dos ditos títulos se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, con independencia da data de expedición do título, salvo se o Reino Unido modificou a formación necesaria para a obtención dalgunha destas titulacións, apartándose substancialmente das condicións mínimas de formación establecidas a nivel europeo. Esta circunstancia constatarase mediante acordo do Consello de Ministros.

4. As solicitudes de recoñecemento de cualificacións profesionais obtidas por españois ou por nacionais doutro Estado membro no Reino Unido, que sexan presentadas ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, así como dentro dos cinco anos seguintes, resolveranse de acordo co réxime xurídico vixente en 31 de decembro de 2020 sempre que a admisión ao inicio dos estudos ou actividades que conduzan á súa obtención se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.

No caso específico das solicitudes de recoñecemento automático de títulos de formación, de conformidade co disposto nos artigos 29 e seguintes do Real decreto 581/2017, do 9 de xuño, que sexan presentadas por españois ou por nacionais doutro Estado membro ante as autoridades españolas con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, así como dentro dos cinco anos seguintes, poderán ser obxecto do devandito recoñecemento, sempre que a admisión ao inicio dos estudos que conducisen ou conduzan á concesión dos ditos títulos se efectuase con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, con independencia da data de expedición do título, salvo se o Reino Unido modificou a formación necesaria para a obtención dalgunha destas titulacións, apartándose substancialmente das condicións mínimas de formación establecidas a nivel europeo. Esta circunstancia constatarase mediante acordo do Consello de Ministros.

5. Os nacionais do Reino Unido establecidos no Reino Unido, ou nun Estado membro da Unión Europea, así como os nacionais dun Estado membro da Unión Europea establecidos no Reino Unido, que exerzan en España unha profesión ou actividade profesional de maneira temporal ou ocasional, nas condicións previstas polo título II do Real decreto 581/2017, do 9 de xuño, e no resto de normativa vixente na materia en España, poderán continuar exercéndoas coa exclusiva finalidade de cumprir os contratos vixentes celebrados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.

As persoas comprendidas no parágrafo anterior que efectuasen unha declaración previa en España con vista a exercer a súa profesión ou actividade profesional de maneira temporal ou ocasional poderán continuar exercéndoas nas condicións previstas polo título II do Real decreto 581/2017, do 9 de xuño, durante a validez da declaración, sen posibilidade de renovacións, sempre que se respecten as demais condicións aplicables.

Para tal fin, os nacionais do Reino Unido que se encontrasen en España con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021 poderán permanecer en España sen que sexa necesario obter unha autorización previa de residencia e traballo. O establecido neste parágrafo encóntrase condicionado á concesión dun tratamento recíproco polas autoridades británicas competentes, nos termos previstos no artigo 3.1.

6. Até o 30 de xuño de 2021, as sociedades profesionais constituídas de conformidade coa lexislación do Reino Unido, cuxo domicilio, cuxa administración central ou cuxo centro de actividade principal se encuentre no Reino Unido, que viñesen operando habitualmente en España con anterioridade a esa data ao abeiro do previsto na disposición adicional sétima da Lei 2/2007, do 15 de marzo, de sociedades profesionais, poderán continuar exercendo en España a actividade que constituía o seu obxecto social.

O exercicio do obxecto social por parte das sociedades a que se refire o parágrafo anterior deberá ser realizado por persoas que estean colexiadas en España no colexio profesional correspondente.

7. Durante 2021, os auditores de contas e as sociedades de auditoría inscritos no Rexistro Oficial de Auditoría de Contas en 31 de decembro de 2020 non quedarán afectados polo feito de que o Reino Unido pase a ser considerado un país terceiro para os efectos do cumprimento dos requisitos exixidos nos artigos 10 e 11 da Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas.

8. O establecido neste artigo, salvo o seu número 4, encóntrase condicionado á concesión dun tratamento recíproco polas autoridades británicas competentes, nos termos previstos no artigo 3.1.

Artigo 5. Normas aplicables ao acceso e mantemento da condición de empregados públicos dos nacionais do Reino Unido ao servizo das administracións públicas españolas.

1. O persoal funcionario de carreira, interino e en prácticas nacional do Reino Unido, ou que reúna as circunstancias persoais previstas no artigo 57.2 do texto refundido da Lei do Estatuto básico do empregado público, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2015, do 30 de outubro, que preste servizo nas administracións públicas españolas, cuxo acceso ou inicio de actividade se producise con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, continuará prestando os seus servizos nas mesmas condicións.

2. Os nacionais do Reino Unido poderán participar nos procesos selectivos de persoal funcionario das administracións públicas españolas, sempre que a data de expiración do prazo de presentación de solicitudes para participar fose anterior ao 1 de xaneiro de 2021.

3. Os nacionais do Reino Unido poderán manter a súa condición de empregado público como persoal laboral, de conformidade co previsto polo artigo 57.4 do texto refundido da Lei do Estatuto básico do empregado público.

4. O establecido neste artigo encóntrase condicionado á concesión dun tratamento recíproco polas autoridades británicas competentes, nos termos previstos no artigo 3.1.

Sección 2.ª Relacións laborais

Artigo 6. Réxime transitorio aplicable en relación cos traballadores desprazados temporalmente no marco dunha prestación de servizos.

1. As empresas establecidas en España que o 1 de xaneiro de 2021 teñan traballadores desprazados temporalmente ao Reino Unido ou Xibraltar, de conformidade coa Directiva 96/71/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro, sobre o desprazamento de traballadores efectuado no marco dunha prestación de servizos, deberán seguir aplicando a lexislación do Reino Unido de transposición da citada directiva durante o seu período de desprazamento.

2. Esta previsión só será aplicable en caso de que as autoridades competentes recoñezan un tratamento recíproco aos traballadores que estean desprazados temporalmente a España por empresas establecidas no Reino Unido ou en Xibraltar de conformidade coa Directiva 96/71/CE.

3. Os traballadores de empresas establecidas no Reino Unido ou en Xibraltar que fosen desprazados a España no marco dunha prestación de servizos con anterioridade ao 31 de decembro de 2020 poderán, a partir do 1 de xaneiro de 2021, permanecer en España para a prestación do devandito servizo até que conclúa a duración prevista do desprazamento que foi comunicado á autoridade laboral correspondente. Para tal fin, non será necesario obter unha autorización previa de residencia e traballo.

O establecido neste número encóntrase condicionado á concesión dun tratamento recíproco polas autoridades competentes, nos termos previstos no artigo 3.1.

4. Naqueles supostos en que, téndose iniciado o desprazamento antes do 31 de decembro de 2020, se queira estender a duración inicialmente prevista do desprazamento, será necesario obter unha autorización previa de residencia e traballo, conforme o previsto na normativa de estranxeiría, e non será exixible a obtención de visado. Esta autorización será solicitada pola empresa establecida en España a favor do traballador desprazado e non será de aplicación a situación nacional de emprego.

5. Os traballadores de empresas establecidas no Reino Unido ou en Xibraltar que sexan desprazados a España a partir do 1 de xaneiro de 2021 deberán obter os preceptivos visados ou autorizacións de residencia e traballo previstas na normativa de estranxeiría española sen prexuízo dos compromisos que se asuman no marco dun eventual acordo entre a Unión Europea e o Reino Unido.

Artigo 7. *Mantemento dos comités de empresa europeos en empresas ou grupos de empresas de dimensión comunitaria co Reino Unido.*

Os comités de empresa europeos ou os procedementos alternativos de información e consulta aos traballadores constituídos, en que participen traballadores ou empresas do Reino Unido e que teñan a súa dirección central en España, e que fosen acordados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, de conformidade co establecido na Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria, seguirán vixentes nos termos previstos na dita lei, en canto non se proceda á súa modificación nos termos previstos na citada norma.

Sección 3.ª Actividades de investigación e innovación

Artigo 8. *Exercicio de actividades de investigación, desenvolvemento e innovación.*

1. Aqueles nacionais do Reino Unido que, en 31 de decembro de 2020, estean exercendo en España actividades de investigación, desenvolvemento e innovación, entendidas estas como o traballo creativo realizado de forma sistemática para incrementar o volume de coñecementos, en calquera das áreas da ciencia, incluídos os relativos ao ser humano, á cultura e á sociedade, así como o uso deses coñecementos para crear novas aplicacións e servizos, a súa transferencia e divulgación, tanto en entidades de natureza pública como naquelas de natureza privada, con ou sen ánimo de lucro, poderán continuar exercéndoas nos mesmos termos en que o teñan recoñecido, e seralles de aplicación a lexislación española vixente, sempre e cando sexa recoñecido un tratamento recíproco aos nacionais españois por parte das autoridades competentes no Reino Unido ou en Xibraltar.

2. En todo caso, entenderanse tamén incluídos no disposto no presente artigo os nacionais do Reino Unido que teñan a natureza de persoal investigador de acordo co disposto na Lei 14/2011, do 1 de xuño, da ciencia, a tecnoloxía e a innovación, así como o persoal docente e investigador definido na Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades.

Sección 4.ª Seguridade Social

Artigo 9. *Determinación da lexislación aplicable en materia de seguridade social.*

Co fin de determinar a lexislación aplicable en materia de seguridade social, sempre que as autoridades británicas actúen en reciprocidade, segundo o establecido no artigo 3.1 do presente real decreto lei, España aplicará as seguintes regras a aquelas persoas que poidan estar suxeitas a lexislacións de seguridade social de España e O Reino Unido:

1. Para tal efecto, as persoas que perciben unha prestación en metálico polo feito ou como consecuencia da súa actividade por conta allea ou propia serán consideradas como se exercen a dita actividade. Esta regra non se aplicará ás pensións de invalidez, de velez ou supervivencia, ás rendas por accidente de traballo ou enfermidade profesional, nin ás prestacións por enfermidade en metálico que sexan de duración ilimitada.

2. Sen prexuízo das excepcións previstas no número 5:

a) A persoa que exerza unha actividade por conta allea ou propia nun Estado, O Reino Unido ou España, estará suxeita á lexislación de seguridade social dese Estado.

b) Os empregados públicos estarán suxeitos á lexislación do Estado, O Reino Unido ou España, de que dependa a Administración que os ocupa.

c) A persoa chamada ou volta a chamar ao servizo militar ou ao servizo civil dun Estado, O Reino Unido ou España, está suxeita á lexislación dese Estado.

d) Calquera outra persoa a que non lle sexan aplicables as disposicións das letras a) a c) estará suxeita á lexislación do Estado, o Reino Unido ou España, en que resida.

3. Para os efectos do presente artigo, unha actividade por conta allea ou propia exercida normalmente a bordo dun buque no mar que enarbore pavillón dun Estado, o Reino Unido ou España, considerarase unha actividade exercida no dito Estado. Non obstante, a persoa que exerza unha actividade por conta allea a bordo dun buque que enarbore pavillón dun Estado, o Reino Unido ou España, e que sexa remunerada por esta actividade por unha empresa ou unha persoa que teña a súa sede ou o seu domicilio no outro Estado, estará suxeita á lexislación deste último se reside nel. A empresa ou persoa que aboe a remuneración será considerada como empresario para efectos da dita lexislación.

4. A actividade dun membro da tripulación de voo ou de cabina no marco dunha prestación de servizos de transporte aéreo de pasaxeiros ou mercadorías considerarase unha actividade realizada no Estado, o Reino Unido ou España, en que se encontra a correspondente base aérea.

5. Non obstante o disposto nos números anteriores:

a) A persoa que exerza unha actividade asalariada nun Estado, O Reino Unido ou España, por conta dun empregador que exerce normalmente naquel as súas actividades e ao cal este envíe para realizar un traballo pola súa conta no outro Estado, seguirá suxeita á lexislación do primeiro Estado, coa condición de que a duración previsible do devandito traballo non exceda vinte e catro meses e de que a dita persoa non sexa enviada en substitución doutra persoa.

b) A persoa que exerza normalmente unha actividade por conta propia nun Estado, O Reino Unido ou España, e que vaia realizar unha actividade similar no outro Estado, seguirá suxeita á lexislación do primeiro Estado, coa condición de que a duración previsible desa actividade non exceda os 24 meses.

Sección 5.ª Acceso ás prestacións por desemprego

Artigo 10. Acceso ás prestacións por desemprego.

1. Os períodos de seguro acreditados en calquera Estado membro da Unión Europea até o 31 de decembro de 2020, incluídos os realizados no Sistema de seguridade social británico, serán tidos en consideración para o acceso e o cálculo das prestacións por desemprego ou cesamento de actividade reguladas nos títulos III e V do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro, por nacionais do Reino Unido, cando se cotizase en último lugar en España e sempre que se manteña o dereito a residir legalmente en España, de conformidade co previsto nos regulamentos (CE) de coordinación dos sistemas de seguridade social.

2. Os períodos de seguro acreditados no Sistema de seguridade social británico até o 31 de decembro de 2020 serán tidos en consideración para o cálculo e acceso ás correspondentes prestacións por desemprego e cesamento de actividade reguladas nos títulos III e V do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro, por nacionais dos Estados membros da Unión Europea, cando se cotizase en último lugar en España, de conformidade co previsto nos regulamentos (CE) de coordinación dos sistemas de seguridade social.

3. Os cidadáns da Unión Europea que se desprazan diariamente a Xibraltar para realizaren unha actividade laboral e que manteñen a residencia en España e non se encontran dentro do ámbito de aplicación do Acordo de retirada poderán acceder, até o 31 de decembro de 2022, ás prestacións por desemprego, polos períodos de seguro acreditados en Xibraltar antes e despois da finalización do período transitorio, sen que sexa necesario que cotizasen en último lugar en España.

Nos supostos de períodos de seguro acreditados ou realizados en Xibraltar a partir do 1 de xaneiro de 2021, reclamarase ás autoridades británicas correspondentes o reembolso das prestacións aboadas por España cando se acorde un instrumento internacional que estableza os mecanismos de colaboración necesarios para o reembolso e a concesión de prestacións por desemprego aos traballadores mencionados neste artigo.

CAPÍTULO III

Asistencia sanitaria e acceso á universidade

Artigo 11. *Acceso á asistencia sanitaria.*

1. Até o 30 de xuño de 2021 España aplicará as seguintes regras en materia de acceso á asistencia sanitaria:

a) As persoas con dereito a asistencia sanitaria no Reino Unido ou en Xibraltar a cargo das entidades correspondentes recibirán a asistencia sanitaria do Sistema nacional de saúde español, nos mesmos termos e con suxeición ás mesmas condicións establecidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, sempre que o Reino Unido preste asistencia sanitaria aos españois e nacionais doutros países con dereito á asistencia sanitaria a cargo de España, nos mesmos termos e condicións establecidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, e reembolse a España os gastos derivados da asistencia sanitaria prestada polo Sistema nacional de saúde español aos nacionais do Reino Unido ou cidadáns de calquera outro país con dereito a asistencia sanitaria no Reino Unido ou Xibraltar a cargo das entidades británicas correspondentes.

b) As tarxetas sanitarias individuais expedidas a favor dos cidadáns a que se refire a letra anterior que residen en España seguirán vixentes e terán plena eficacia até o 30 de xuño de 2021 para recibir asistencia sanitaria nos servizos do Sistema nacional de saúde.

Nos casos de estadia temporal e tratamentos programados, as persoas a que se refire a letra a) deberán achegar un documento acreditativo da cobertura sanitaria a cargo das entidades correspondentes, que será admitido por todos os centros sanitarios que integran o Sistema nacional de saúde.

Cando as persoas a que se refire a letra a) sexan residentes en España e carezan de tarxeta sanitaria individual, deberán presentar ante o Instituto Nacional da Seguridade Social o documento acreditativo do dereito á asistencia sanitaria a cargo das entidades británicas correspondentes, emitido por estas para tal efecto.

c) O dereito a asistencia sanitaria a cargo das entidades británicas correspondentes das persoas a que se refire a letra a) será prioritario respecto de calquera posible dereito derivado da residencia ou estadia en España.

d) España aboará ás entidades británicas correspondentes a asistencia sanitaria prestada no seu sistema público sanitario aos cidadáns españois e nacionais doutros países que teñan dereito á asistencia sanitaria ao seu cargo, nas mesmas condicións que rexían con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, sempre que as ditas entidades actúen en reciprocidade.

e) España facturará ás entidades británicas correspondentes os custos da asistencia sanitaria prevista na letra a).

f) Os procedementos de facturación e reembolso dos custos da asistencia sanitaria prestada conforme o presente artigo, así como os importes e os criterios de cálculo para a súa actualización e pagamento, serán os mesmos que os seguidos até o 31 de decembro de 2020.

g) A partir do 1 de xaneiro de 2021, a competencia na xestión dos procedementos previstos no presente artigo continuará correspondendo ao Instituto Nacional da Seguridade Social ou ao Instituto Social da Mariña.

2. A dispensación de receitas de medicamentos estendidas no Reino Unido e en Xibraltar manterase vixente nos termos previstos no Real decreto 1718/2010, do 17 de decembro, sobre receita médica e ordes de dispensación, sempre que o Reino Unido e Xibraltar actúen en reciprocidade.

3. No caso de que non se produzan o trato equivalente ou o reembolso de gastos que prevén os números 1 e 2, procederase da forma establecida no artigo 3.1. do presente real decreto lei.

Artigo 12. *Acceso á universidade.*

Os alumnos e alumnas procedentes dos sistemas educativos do Reino Unido poderán seguir acolléndose aos procedementos de acceso á universidade española para o curso 2021-2022 nos mesmos termos previstos para os alumnos procedentes de sistemas educativos de Estados membros da Unión Europea, sempre que cumpran os requisitos académicos exixidos nos seus sistemas educativos para acceder ás súas universidades.

CAPÍTULO IV

Actividades económicas

Sección 1.ª Servizos financeiros

Artigo 13. *Continuidade dos contratos.*

1. Os contratos de prestación de servizos bancarios, de valores, de seguros ou outros servizos financeiros en virtude dos cales unha entidade preste servizos en España estando domiciliada no Reino Unido, e autorizada ou rexistrada pola autoridade competente do Reino Unido, e que se subscribisen con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, manterán a súa vixencia nos termos previstos nos números 2 e 3 do presente artigo, así como nos termos previstos contractualmente mentres estes non se opoñan ao previsto nos ditos números.

2. A partir do 1 de xaneiro de 2021, ás entidades mencionadas no número 1 aplicaráselles o réxime previsto na lexislación sectorial para entidades de Estados terceiros para a prestación de servizos bancarios, de valores, de seguros ou outros servizos financeiros, e, nos seguintes casos, deberá obterse unha nova autorización:

- a) Para a renovación de contratos subscritos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021.
- b) Para a introdución de modificacións nos contratos subscritos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, que supoñan a prestación de novos servizos en España ou que afecten obrigacións esenciais das partes.
- c) Naqueles supostos en que as actividades vinculadas á xestión dos contratos requiran autorización.
- d) Para a celebración de novos contratos.

As actividades derivadas da xestión de contratos subscritos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021 e que non incorran en ningún dos supostos sinalados nas letras a) a c) non requirirán nova autorización.

3. Sen prexuízo do disposto no número anterior, a autorización ou rexistro concedido inicialmente pola autoridade británica competente ás entidades a que se refire o número 1 manterá provisionalmente a súa vixencia, até o 30 de xuño de 2021, para realizar as actividades que sexan necesarias para efectos de levar a cabo a ordenada terminación ou cesión dos contratos subscritos antes do 1 de xaneiro de 2021 a entidades debidamente autorizadas para prestar en España os servizos financeiros nos termos previstos contractualmente.

No suposto de que se trate de entidades aseguradoras, o período previsto neste número poderase estender até o 31 de decembro de 2022, para xestionar aquelas carteiras existentes de contratos de seguro en proceso de pór fin ás súas actividades, sempre que a entidade aseguradora achegue un plan de continxencia e que o autorice expresamente a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

4. O Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, no seu ámbito competencial, terán as facultades de supervisión correspondentes e, en particular, poderán requirir as entidades a que se refire o número 1 para que acheguen calquera documentación ou información ou para que realicen cantas actuacións resulten necesarias.

En caso de que o requirimento non sexa atendido satisfactoriamente dentro do prazo concedido, as autoridades supervisoras poderán tamén deixar sen efecto, en relación coa entidade correspondente, a vixencia provisional. No dito caso, comunicarase á entidade afectada que está levando a cabo unha actividade reservada sen autorización, e quedará suxeita ao réxime sancionador da normativa española aplicable en caso de exercicio sen autorización de actividades reservadas.

5. O Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións adoptarán, dentro dos seus respectivos ámbitos, cantas medidas sexan pertinentes para garantir a seguridade xurídica e para salvaguardar os intereses dos usuarios de servizos financeiros que poidan verse afectados pola saída do Reino Unido da Unión Europea.

Sección 2.ª Contratación pública

Artigo 14. Réxime xurídico aplicable aos procedementos de contratación pública.

1. Aos operadores económicos do Reino Unido que participen en procedementos de adxudicación suxeitos á Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro; ao Real decreto lei 3/2020, do 4 de febreiro, de medidas urxentes polo que se incorporan ao ordenamento xurídico español diversas directivas da Unión Europea no ámbito da contratación pública en determinados sectores, de seguros privados, de plans e fondos de pensións, do ámbito tributario e de litixios fiscais, ou á Lei 24/2011, do 1 de agosto, de contratos do sector público nos ámbitos da defensa e da seguridade, e cuxo expediente de contratación se iniciase antes do 1 de xaneiro de 2021, seguiranlles sendo de aplicación as normas previstas nestas leis e nas súas normas de desenvolvemento para as empresas pertencentes a Estados membros da Unión Europea.

Para estes efectos, entenderase que os expedientes de contratación foron iniciados se se publicou a correspondente convocatoria do procedemento de adxudicación do contrato. No caso de procedementos negociados sen publicidade, considerarase que o procedemento se iniciou no momento en que o poder adxudicador ou a entidade adxudicadora se poñan en contacto con operadores económicos a propósito do procedemento específico.

2. Aos operadores económicos do Reino Unido que participen en procedementos de adxudicación suxeitos á normativa de contratación pública citada no número anterior, cuxo expediente de contratación se iniciase tras a finalización do período transitorio a que se refire o artigo 126 do «Acordo sobre a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea e da Comunidade Europea da Enerxía Atómica», seralles de aplicación o réxime previsto na dita normativa para as empresas de Estados non pertencentes á Unión Europea ou de Estados signatarios do Acordo sobre o Espazo Económico Europeo.

Sección 3.ª Autorizacións e licenzas

Artigo 15. Permisos de condución.

1. Os permisos de condución, válidos e en vigor, expedidos polas autoridades británicas habilitarán os seus titulares a conducir no noso país durante un prazo de seis meses, desde o 1 de xaneiro de 2021.

2. Transcorrido o prazo previsto no número anterior, o réxime dos permisos de condución expedidos polas autoridades británicas será o previsto para os permisos expedidos en terceiros países, nos termos regulados na normativa vixente en materia de tráfico.

Artigo 16. *Importación e exportación de material de defensa e dobre uso co Reino Unido.*

1. As autorizacións de importacións e exportacións de material de defensa con orixe e destino ao Reino Unido que estean en vigor e que fosen autorizadas en aplicación do artigo 2 do Regulamento de control do comercio exterior de material de defensa, doutro material e de produtos e tecnoloxías de dobre uso, aprobado polo Real decreto 679/2014, do 1 de agosto, que teñan como país de destino ou país de procedencia o Reino Unido, seguirán sendo válidas até a data da súa caducidade. Será necesaria a emisión da correspondente autorización para aquelas novas exportacións e importacións que non fosen autorizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, segundo o previsto respecto ás autorizacións de comercio exterior de material de defensa con terceiros países. As autorizacións poderán revestir calquera dos tipos descritos no número 2 do artigo 20 do mencionado regulamento, salvo a modalidade de licenza xeral para transferencias intracomunitarias de material de defensa, prevista na letra g).

2. As autorizacións de transferencias intracomunitarias de produtos e tecnoloxías de dobre uso que estean en vigor e que fosen autorizadas en aplicación do artigo 22 do Regulamento (CE) n.º 428/2009 do Consello, do 5 de maio, polo que se establece un réxime comunitario de control das exportacións, a transferencia, a corretaxe e o tránsito de produtos de dobre uso, que teñan como país de destino o Reino Unido, seguirán sendo válidas en todo o territorio da Unión Europea até a data da súa caducidade. A partir do 1 de xaneiro de 2021, as exportacións dos produtos previstos no anexo IV do mencionado regulamento serán autorizadas conforme o recollido no número seguinte.

3. As exportacións ao Reino Unido de produtos e tecnoloxías de dobre uso recollidas no anexo I do Regulamento (CE) n.º 428/2009, requirirán da correspondente autorización para aquelas exportacións que non fosen autorizadas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021, segundo o previsto respecto ás autorizacións de comercio exterior de produtos e tecnoloxías de dobre uso con terceiros países. As autorizacións poderán revestir calquera dos tipos descritos no artigo 20 do Regulamento de control do comercio exterior de material de defensa, doutro material e de produtos e tecnoloxías de dobre uso.

4. Todos aqueles produtos e tecnoloxías de dobre uso incluídos na Autorización xeral EU001 poderán ser exportados de forma definitiva baixo esta autorización ao Reino Unido a partir do 1 de xaneiro de 2021. Será necesaria a inscrición previa do operador no Rexistro especial de operadores de comercio exterior de material de defensa e de dobre uso (Reoce) e a notificación á Subdirección Xeral de Comercio Internacional de Material de Defensa e Dobre Uso no que respecta á intención de se acoller a ela.

5. As importacións de produtos e tecnoloxías de dobre uso desde o Reino Unido requirirán da correspondente autorización para todos os produtos incluídos no anexo III.3 do Regulamento de control do comercio exterior de material de defensa, doutro material e de produtos e tecnoloxías de dobre uso.

Artigo 17. *Autorizacións sobre armas, explosivos, artigos pirotécnicos e cartucharía.*

1. As autorizacións e consentimentos previos de transferencias de armas, explosivos, artigos pirotécnicos e cartucharía expedidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021 terán validez até a data de expiración do prazo fixado nas ditas autorizacións ou consentimentos previos.

2. A partir do 1 de xaneiro de 2021 deixarán de expedirse novas autorizacións e consentimentos previos de transferencias, e aplicarase o réxime xeral de importación, tránsito e exportación de mercadorías.

3. As tarxetas europeas de armas de fogo expedidas polo Reino Unido perderán a súa validez en España a partir do 1 de xaneiro de 2021. As expedidas previamente por España perderán a súa validez no Reino Unido a partir desa mesma data, salvo disposición contraria deste último Estado.

4. A aplicación do previsto nos números anteriores deste artigo estará condicionada á adopción polas autoridades británicas competentes dun tratamento recíproco, nos termos previstos no artigo 3.1. do presente real decreto lei.

5. Todo produto explosivo ou artigo pirotécnico en cuxo procedemento de avaliación da conformidade participase un organismo notificado do Reino Unido non poderá comercializarse a partir do 1 de xaneiro de 2021.

Artigo 18. *Autorizacións de traslados de residuos.*

As autorizacións de traslados de residuos que teñan a súa orixe ou destino no Reino Unido expedidas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2021 polas comunidades autónomas terán validez até a data de expiración do prazo fixado nas ditas autorizacións.

CAPÍTULO V

Servizos aeroportuarios

Artigo 19. *Prestacións públicas por saída de pasaxeiros embarcados con destino a un aeroporto no Reino Unido.*

Desde o 1 de xaneiro de 2021 e até que se determine o contrario no proceso anual de actualización das tarifas previsto no artigo 34 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, para os efectos previstos nos artigos 78 e 89.1.a) 1.5 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, os importes aplicables ao destino internacional Reino Unido serán idénticos aos aplicados ao grupo de destinos Espazo Económico Europeo.

Disposición adicional primeira. *Autorización adicional de prazas de ICEX España Exportación e Inversións, E.P.E., M.P.*

ICEX España Exportación e Inversións, E.P.E., M.P., logo de autorización dos ministerios de Facenda e de Política Territorial e Función Pública, a través das secretarías de Estado de Orzamentos e Gastos e de Política Territorial e Función Pública, poderá realizar oito contratacións indefinidas de persoal laboral, do grupo profesional técnico, adicionais ás correspondentes á súa taxa de reposición de efectivos.

Disposición adicional segunda. *Autorización adicional de prazas a autoridades portuarias.*

As autoridades portuarias terán no ano 2021 unha oferta de 56 prazas, adicionais ás autorizadas no real decreto de oferta de emprego público, que poderán ser convocadas desde a entrada en vigor deste real decreto lei.

Disposición adicional terceira. *Homologación, declaración de equivalencia e validación de títulos e estudos.*

1. Non se requirirá a apostila do Convenio da Haia nos documentos das solicitudes de homologación e declaración de equivalencia de títulos procedentes de universidades e outros centros e institucións de educación superior do Reino Unido, que fosen presentadas ante as autoridades españolas con anterioridade ao 1 de xullo de 2021 ao abeiro do procedemento previsto no Real decreto 967/2014, do 21 de novembro, polo que se establecen os requisitos e o procedemento para a homologación e declaración de equivalencia a titulación e a nivel académico universitario oficial e para a validación de estudos estranxeiros de educación superior, e o procedemento para determinar a correspondencia aos niveis do marco español de cualificacións para a educación superior dos títulos oficiais de arquitecto, enxeñeiro, licenciado, arquitecto técnico, enxeñeiro técnico e diplomado.

2. Tampouco se requirirá a apostila do Convenio da Haia nos documentos das solicitudes de homologación e validación de títulos e estudos non universitarios realizados no Sistema educativo do Reino Unido que fosen presentadas ante as autoridades españolas con anterioridade ao 1 de xullo de 2021 ao abeiro do procedemento previsto no Real decreto 104/1988, do 29 de xaneiro, sobre homologación e validación de títulos e estudos estranxeiros de educación non universitaria.

Disposición adicional cuarta. *Contratación pública na execución das medidas previstas.*

Nos supostos en que sexa preciso celebrar contratos no ámbito do sector público para facer efectivas as medidas contidas no presente real decreto lei, ou para adaptar a situación ás consecuencias derivadas da retirada do Reino Unido da Unión Europea, sen a adopción dun acordo de relación futura, poderán resultar de aplicación os artigos 119 e 120 da Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro de 2014, nos termos establecidos nas ditas disposicións.

Disposición adicional quinta. *Créditos orzamentarios.*

As medidas recollidas neste real decreto lei financiaranse de conformidade co previsto na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, dentro das dispoñibilidades orzamentarias.

Disposición adicional sexta. *Prórroga da vixencia do Real decreto 231/2020, do 4 de febreiro, polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para 2020.*

Mentres non se aprobe o real decreto polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para o ano 2021 no marco do diálogo social, nos termos establecidos naquel, e de acordo co previsto no artigo 27 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2015, do 23 de outubro, prorrógase a vixencia do Real decreto 231/2020, do 4 de febreiro, polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para 2020.

Disposición transitoria única. *Beneficiarios de prestacións por desemprego.*

Os beneficiarios de prestacións por desemprego en España que tivesen autorizada a exportación do seu dereito antes do 1 de xaneiro de 2021 para realizar accións de perfeccionamento profesional ou de busca de emprego no Reino Unido ou en Xibraltar poderán continuar percibíndoas até a finalización do período inicial de tres meses polo que se lles autorizase a exportación, e non se considerará, nestes casos, a súa prórroga, sempre que os servizos de emprego británicos garantan o mantemento da inscrición destes até o final do dereito inicialmente concedido.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

1. Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto no presente real decreto lei.

2. Queda derogado expresamente o Real decreto lei 5/2019, do 1 de marzo, polo que se adoptan medidas de continxencia ante a retirada do Reino Unido da Gran Bretaña e Irlanda do Norte da Unión Europea sen que se alcanzase o acordo previsto no artigo 50 do Tratado da Unión Europea.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea:

Un. Modifícase o artigo cincuenta e nove, o cal pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo cincuenta e nove.

O comandante da aeronave é a persoa designada polo operador para estar ao mando e encargarse da realización segura do voo.»

Dous. Modifícase o artigo oitenta e oito, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo oitenta e oito.

Os servizos aéreos españois para o tráfico internacional, de carácter regular, estableceranse mediante convenios cos Estados interesados. Os permisos ou concesións a empresas estranxeiras para efectuar ese mesmo tráfico outorgaranse normalmente baixo o principio de reciprocidade e sen prexuízo para os servizos nacionais.

As aeronaves estranxeiras de tráfico non regular necesitarán autorización para efectuar os servizos aéreos.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro.*

Modifícase a definición n.º 22 do anexo II do texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro, que pasa a ter a seguinte redacción:

«22.ª Servizo marítimo de autoestradas do mar: aquel servizo marítimo regular, de alta frecuencia e regularidade, destinado a atender preferentemente tráfico de mercadorías transportadas en elementos de transporte aptos para a súa circulación por estrada, que conecte os portos españois con portos doutros países da Unión Europea e do Reino Unido. Ademais, deberán formar parte integrante das autoestradas do mar da Rede transeuropea de transporte (coa excepción dos portos do Reino Unido), de conformidade co Regulamento (UE) n.º 1315/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de decembro de 2013, sobre as orientacións da Unión para o desenvolvemento da Rede transeuropea de transporte e co Regulamento (UE) n.º 1316/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de decembro de 2013, polo que se crea o mecanismo “Conectar Europa”.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación de disposicións regulamentarias.*

As disposicións regulamentarias que resulten modificadas por este real decreto lei poderán ser, posteriormente, modificadas por normas de rango regulamentario.

Disposición derradeira cuarta. *Títulos competenciais.*

O presente real decreto lei dítase ao abeiro das seguintes competencias estatais:

As previsións contidas nos artigos 4 e 5 e na disposición adicional terceira dítanse ao abeiro do artigo 149.1.30.ª, 7.ª e 18.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de regulación das condicións de obtención, expedición e homologación de títulos académicos e profesionais, lexislación laboral e réxime estatutario dos funcionarios das administracións públicas, respectivamente.

As previsións contidas nos artigos 6 e 7 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.7.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, salvo as previsións contidas nos números 3, 4 e 5 do artigo 6 que se ditan ao abeiro do artigo 149.1.2.ª, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de nacionalidade, inmigración, emigración e estranxeiría.

As previsións contidas no artigo 8 do capítulo II dítanse ao abeiro do artigo 149.1.7.ª e 15.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral e de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica, respectivamente.

As previsións contidas no artigo 9 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.17.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación básica e réxime económico da seguridade social.

As previsións contidas no artigo 10 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.7.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral.

As previsións contidas no artigo 11 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.16.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre as bases e coordinación xeral da sanidade.

As previsións contidas no artigo 12 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.30.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre a regulación das normas básicas para o desenvolvemento do artigo 27 da Constitución, co fin de garantir o cumprimento das obrigacións dos poderes públicos nesta materia.

As previsións contidas no artigo 13 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.11.^a e 13.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases da ordenación de crédito, banca e seguros, e de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

As previsións contidas no artigo 14 e na disposición adicional cuarta dítanse ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación básica sobre contratos e concesións administrativas.

As previsións contidas no artigo 15 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.21.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de tráfico e circulación de vehículos de motor.

As previsións contidas no artigo 16 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.4.^a e 10.ª da Constitución española, que atribúen ao Estado a competencia exclusiva en materia de defensa e forzas armadas, e de comercio exterior, respectivamente.

As previsións contidas no artigo 17 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.26.^a e 29.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de réxime de produción, comercio, tenza e uso de armas e explosivos; e de seguridade pública, respectivamente.

As previsións contidas no artigo 18 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.23.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación básica sobre protección do ambiente.

As previsións contidas no artigo 19 e nas disposicións derradeiras primeira e segunda dítanse ao abeiro do artigo 149.1.20.^a, que atribúe ao Estado as competencias exclusivas en materia de mariña mercante e abandeiramento de buques, portos de interese xeral, aeroportos de interese xeral, control do espazo aéreo, tránsito e transporte aéreo.

As previsións contidas nas disposicións adicionais primeira e segunda dítanse ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases de réxime xurídico das administracións públicas e do réxime estatutario dos seus funcionarios.

As previsións contidas na disposición adicional sexta dítanse ao abeiro do artigo 149.1.7.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral.

Disposición derradeira quinta. *Desenvolvemento regulamentario.*

1. Autorízanse o Goberno e as persoas titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, para ditaren cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto neste real decreto lei.

2. Para os efectos do artigo 27 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno, a tramitación dos proxectos de disposicións xerais que teñan por obxecto o desenvolvemento deste real decreto lei terá carácter urgente en todo caso sen necesidade de que a urgencia se declare por acordo do Consello de Ministros, ben que o departamento ministerial propoñente dará conta do inicio da tramitación no Consello de Ministros inmediatamente posterior. Nese acordo de toma de coñecemento, o Consello de Ministros establecerá, se for o caso, o prazo en que deberá emitirse o ditame do Consello de Estado, cando resulte preceptivo. Os restantes ditames preceptivos deberán emitilos os órganos consultivos correspondentes polo procedemento de urgencia regulado para cada un deles.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor e vixencia.*

1. O presente real decreto lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2021, salvo o disposto no número 2 desta disposición.

2. Os artigos 4, 9, 11 e o número 2 do artigo 14 non entrarán en vigor no caso de que o 1 de xaneiro de 2021 entrase en vigor un acordo de relación futura entre a Unión Europea e o Reino Unido que recolla expresamente as previsións establecidas nos ditos artigos. Non obstante, se o dito acordo fose obxecto de aplicación provisional e perdesse a súa vixencia ao non ser ratificado por calquera das partes, os artigos 4, 9, 11 e o número 2 do artigo 14 entrarán en vigor na data en que se produza a perda de vixencia do acordo.

3. Os artigos 4, 9, 11 e o número 2 do artigo 14 perderán a súa vixencia se en calquera momento posterior ao día 1 de xaneiro de 2021 entra en vigor un acordo de relación futura entre a Unión Europea e o Reino Unido que recolla expresamente as previsións establecidas nos ditos artigos.

4. O disposto nos números 2 e 3 desta disposición derradeira non será de aplicación a Xibraltar.

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2020.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN